

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์

วันอาทิตย์ที่ 14 เทศกาลธรรมดา
3 กรกฎาคม 2016

บทอ่านยอห์น 6:10-14 ; กท 6:14-18 ; ลก 10:1-12, 17-20 หรือ 10:1-9

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 765, 787, 2122, 2611,
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 259, 492

จุดเน้น พระเยซูเจ้าได้เลือกประชาชนธรรมดาเหมือนเรา ให้ร่วมงานประกาศข่าวดีแก่ทุกคน

พันธกิจสาธารณะของพระเยซูเจ้าใช้เวลาเพียงประมาณ 1,000 วันเท่านั้น พระองค์เสด็จไปหลายแห่ง ประชาชนมากมายต้องการฟังพระวาจาและรับการเยียวยารักษาให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ พระวรสารวันนี้ พระองค์ทรงแต่งตั้งศิษย์อีก 72 คน และทรงส่งเขาไปช่วยพระองค์ประกาศพระวาจาที่ช่วยกอบกู้ของมนุษย์ แก่ตำบลห่างไกลแก่ประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ พระองค์ทรงส่งเขาเป็นคู่ๆ ชาวที่จะเกียจมีมากแต่คนงานมีน้อย มีประชาชนมากมายต้องการความช่วยเหลือ พระเยซูเจ้าทรงสอนบรรดาศิษย์ที่ทรงเลือก ให้รักษาผู้เจ็บป่วยในนามของพระองค์ และประกาศว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว ไม่ต้องกังวลว่าจะเทศน์ให้คนดีหรือคนบาป ขาวยิวหรือคนต่างความเชื่อ คำสอนเรื่องความรอดพ้นนี้สำหรับทุกคนที่สนใจฟัง

ไม่ใช่ทุกคนในอิสราเอลต้องการแบ่งปันข่าวนี้แก่คนอื่น มากกว่าหนึ่งพันปีแล้ว ชาวอิสราเอลภาคภูมิใจที่เป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก เป็นความคิดของคนต่างชาติว่า คนต่างความเชื่อก็ได้รับความรอด และเข้าสวรรค์มีชีวิตนิรันดร์ ชาวอิสราเอลและบรรดาผู้นำคิดว่าพวกเขาได้รับสิทธิพิเศษ เหนือกว่าทุกคนรอบๆ บ้าน นักบุญเปาโลได้บอกชาวกาลาเทียว่า การเข้าสู่หนัดหรือการไม่เข้าสู่หนัด ก็รวมอยู่ในพระสัญญาแห่งความรอดพ้น ชาวอิสราเอลไม่สามารถโอ้อวดต่อไปว่ามีความสัมพันธ์เฉพาะกับพระเจ้า พระผู้สร้างสรรพสิ่งได้ตั้งใจเป็นพระผู้ไถ่ของทุกคนด้วย นักบุญเปาโลกล่าวว่าเราสามารถโอ้อวดเพียงเรื่องเดียว คือ พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการถูกทรมานและเป็นกุญแจซึ่งพระเยซูเจ้าได้เปิดประตูสวรรค์

นักบุญเปาโลอัครสาวกเชื่อว่าท่านก็ถูกตรึงตายไปจากโลกแล้ว ไม่มีอะไรสำคัญต่อท่านมากกว่าการทำตามพระประสงค์ และสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติตามด้วย นี่เป็นงานที่เสี่ยงชีวิต ไม่ใช่ทุกคนต้องการบอกให้กลับใจจากบาป และมอบตนต่อผู้มีอำนาจเหนือตน ทั้งพระเยซูเจ้าและนักบุญเปาโลถูกโต้แย้งต่อคำสอนที่ได้เทศน์ และพระเยซูเจ้าก็เข้าใจว่าศิษย์ทั้ง 72 จะพบการเบียดเบียนด้วย คล้ายลูกแกะในฝูงสุนัขป่า

เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ประการแรก เราต้องกลายเป็นศิษย์แท้ๆ ของพระเยซูเจ้า โดยอาศัยศีลล้างบาป พระองค์ทรงส่งเราออกไปหาทุกคนในโลกเพื่อประกาศการให้อภัย และความหวังดั่งที่มอบให้บรรดาอัครสาวกเป็นกลุ่มแรก แล้วแก่บรรดาศิษย์ทั้ง 72 เราก็เสี่ยงเหมือนกัน แต่พระองค์ทรงสัญญาจะให้รางวัลเหมือนกัน พระองค์ทรงเสริมกำลังให้เราทำหน้าที่ที่ราบเท่าที่เราเชื่อ ดังที่ประกาศกอิสยาห์ได้ประกาศสอนว่า พระเจ้าทรงรักเรา เหมือนแม่คอยดูแลและปกป้องคุ้มครองลูก พระเจ้าจะทรงแสดงพระอานุภาพ นำทางเรา จะไม่มีอันตรายใด ไม่มีงูหรือแมงป่องมากัด

พระเยซูเจ้าทรงส่งบรรดาศิษย์ออกไป เราก็ต้องไปด้วย วางใจในพระองค์ ไม่ต้องกังวลเรื่องการเดินทาง เครื่องวัดความสำเร็จ คือ การต้อนรับ หรือการไม่ต้อนรับที่จะพบในทุกเมือง ที่ใดพระวาจาของพระเจ้าได้รับการต้อนรับ ชาวบ้านจะเล็งดูเอาใจใส่ เมืองใดไม่ต้อนรับก็ไปเมืองอื่นต่อไป ชาวดีเรียบงาย คือ **พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว** พระเยซูเจ้าไม่ได้มาเทศน์เรื่องของพระองค์เอง แต่ประกาศเรื่องพระอาณาจักร และเพื่อเตรียมเราให้เข้าพระอาณาจักร ในพระวรสารทั้ง 4 มีอ้างอิง พระอาณาจักรของพระเจ้า 120 ครั้ง เป็นหัวข้อสำคัญและจุดเน้นในบทเทศน์สอนและกิจการของพระเยซูเจ้า เพราะบุตรแห่งมนุษย์และคำสอนช่วยไถ่กู้ เพื่อทุกคนจะขึ้นชมยินดีที่ชื่อของท่านจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว

พระสังฆราช วีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม-กันยายน 2016), หน้า 298-300.